

Living the Lotus 1

Buddhism in Everyday Life

2023

VOL. 208

Los Angeles Dharma Center

Living the Lotus

Senior Editor: Keiichi Akagawa
Editor: Sachi Mikawa
Copy Editors: Ketsarin Handa

Living the Lotus is published monthly by Rissho Kosei-kai International, Fumon Media Center, 2-7-1 Wada, Suginami-ku, Tokyo 166-8537, Japan.
TEL: +81-3-5341-1124
FAX: +81-3-5341-1224
Email: living.the.lotus.rk-international@kosei-kai.or.jp

ริชโซโคเซไก คือองค์กรพุทธศาสนาระดับนานาชาติ ซึ่งรวมผู้คนมากมายที่มุ่งมั่นประยุกต์ใช้คำสอนในสังฆกรรมปุณเทริกสูตรอันเป็นหนึ่งในพระสูตรที่สำคัญที่สุดของพระพุทธศาสนาในชีวิตประจำวันเพื่อก้าวไปสู่สันติภาพโลก ริชโซโคเซไกก่อตั้งขึ้นในปี ค.ศ.1938 โดยท่านประธานใหญ่นิดเคียว นิวาโนะ (มีชีวิตอยู่ในช่วงปีค.ศ.1906 ถึง 1999) และท่านรองประธานเมียวโกะ นางทুমะ (มีชีวิตอยู่ในช่วงปีค.ศ.1889 ถึง1957) และในปัจจุบันเหล่าสมาชิกของริชโซโคเซไกมุ่งมั่นที่จะเผยแพร่ธรรมะให้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น พร้อมทั้งมีส่วนร่วมในกิจกรรมด้านสันติภาพทั้งในประเทศญี่ปุ่นและต่างประเทศ โดยการประสานความร่วมมือกับผู้คนจากหลากหลายสาขาอาชีพทั่วโลกภายใต้การนำของท่านประธานนิชิโกะ นิวาโนะ หรือประธานท่านปัจจุบัน

ชื่อวารสารฉบับนี้คือ "Living the Lotus – Buddhism in Everyday Life" ชื่อนี้สื่อถึงความหวังของเราทุกคนผู้มุ่งมั่นปฏิบัติธรรมในชีวิตประจำวันในโลกที่ไม่สมบูรณ์แบบนี้ เพื่อเพิ่มพูนและสร้างคุณค่าแก่ชีวิตเรา เหมือนดอกบัวอันงดงามที่เบ่งบานในโคลนตม ซึ่งวารสารนี้มีจุดประสงค์ในการช่วยให้ผู้คนทั่วโลกได้น้อมนำเอาธรรมะของพระพุทธศาสนาไปใช้ในวิถีชีวิตประจำวันได้อย่างขึ้น

การไม่มีโรคเป็นลาภอันประเสริฐ

ท่านนิชิโกะ นิวาโนะ
ประธานองค์กรริชโซโคเซไก

ขอให้พวกเรา “มีชีวิตชีวา “อยู่เสมอ

ในประเทศญี่ปุ่น เราจะเรียกววันที่ 1 มกราคม วันขึ้นปีใหม่ว่า “กันจิสึ (元日)” เนื่องจากตัวอักษรคันจิตัว “โมโตะ (元)” ในคำว่า “กันจิสึ (元日)” มี 3 ความหมายคือ “ต้นกำเนิด” “การเริ่มต้น” และ “ทั้งหมด” ฉะนั้นจึงเป็นธรรมดาที่ตอนต้นปีเราจะคำนึงถึงการก้าวเดินไปในอนาคตหนึ่งปีข้างหน้า ตัดสินใจวางแผนว่า “จะใช้ชีวิตแบบนี้” และให้ความสำคัญต่อวิถีที่จะสร้างรากฐานให้แก่จิตใจตน

ข้าพเจ้าคิดว่าหลายปีมานี้เราตกอยู่ในความเศร้าโศกและความวิตกกังวลมากมาย เช่น การระบาดของไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ การรุกรานยูเครนของรัสเซีย ภัยพิบัติธรรมชาติ และการลอบยิงอดีตนายกรัฐมนตรีอาเบะ เป็นต้น ในปีนี้ข้าพเจ้าจึงหวังอย่างยิ่งว่าทุกท่านจะสามารถพลิกแพลงและใช้ชีวิตตลอดหนึ่งปีกันอย่างมีชีวิตชีวาได้

พอพูดแบบนี้ ก็อาจจะมีคนที่คิดว่า “อะไรกัน พูดเรื่องทำนองนี้อีกแล้วหรือ” แต่ความจริง คำว่า “มีชีวิตชีวา” นั้น มีความหมายลึกซึ้งมากกว่าที่เราใช้กันอยู่ทั่วไป

อาจารย์ยาซุโอะ มาซาฮิโระ ผู้เชี่ยวชาญด้านงานวิจัยปรัชญาโลกตะวันออกกล่าวว่าตัวอักษร “กิ (气)” ในคำว่า “แก็งกิ (元氣)” หมายถึง “พลังงานสดใหม่” มีความหมายเหมือนกับการสร้างต้นกำเนิดของการก่อเป็นรูปเป็นร่างของทุกสรรพสิ่ง หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ เราสามารถมองได้ว่าพื้นฐานของทุกสรรพสิ่งรวมถึงมนุษย์นั้น เต็มไปด้วยการทำงานอย่างแข็งขันของ “พลังงานสดใหม่” เพราะฉะนั้นพวกเราจึงเป็นสิ่งมีชีวิตที่มีพลังเข้มแข็งโดยพื้นฐานอยู่แล้ว

ลัทธิขงจื้อสอนว่า “การโคจรของท้องฟ้าหรือธรรมชาติอันยิ่งใหญ่ นั้น นับตั้งแต่จักรวาลถือกำเนิดขึ้นก็หมุนเวียนอย่างมีระบบโดยไม่หยุดพักและรักษาไว้ซึ่งความกลมกลืน พร้อมทั้งมีพลังแข็งแกร่งอยู่เสมอ (ภาพหมุนเวียนด้วยพลัง จาก อี้จิง)” ภายใจของพวกเราที่เป็นหนึ่งเดียวกับธรรมชาติก็เช่นเดียวกัน เราได้รับพรอันประเสริฐจากธรรมชาติอันยิ่งใหญ่อยู่แล้ว ซึ่งแก่นสำคัญนั้นแน่นอนว่าก็ต้องเป็นพลังแข็งแกร่งนั่นเอง

ในแง่นี้ข้าพเจ้าคิดว่าเป็นเรื่องสำคัญยิ่งที่เราจะดำเนินชีวิตกันอย่างแข็งแรงและมีชีวิตชีวา โดยไม่ทำสิ่งที่ลดทอนต่อการทำงานของ “พลังงานสดใหม่” ที่พวกเรามีกันอยู่แล้วตั้งแต่แรกเริ่ม

การปฏิบัติตนตามวิถีแห่งพระโพธิสัตว์คือวิถีแห่งการมีสุขภาพดี

พระพุทธเจ้าศากยมุนีทรงเทศนาไว้ในธรรมบทว่า “การไม่มีโรคเป็นลาภอันประเสริฐ” トラบใดที่เรายังมีชีวิตอยู่ การมีสุขภาพที่ดีก็เป็นที่เราพึงปรารถนา เมื่อเราได้ฟังพระดำรัสของพระพุทธเจ้าศากยมุนีในฐานะมนุษย์ผู้หนึ่งเช่นนี้แล้ว ก็ยิ่งทำให้รู้สึกว่พระองค์ทรงสถิตอยู่ใกล้เรายิ่งขึ้นด้วย

แต่ทั้งนี้ พระพุทธเจ้าทรงตรัสต่อไปว่า “ความพึงใจคือทรัพย์อันประเสริฐสุด ความเชื่อใจคือญาติมิตรอันประเสริฐสุด นิพพานคือบรมสุข (นิพพานคือสภาวะที่ดับแล้วซึ่งความโลภโกรธหลง)” เมื่อลองพิจารณาพร้อมกับเรื่องที่กราบเรียนไปเมื่อครู่นี้ ข้าพเจ้าก็เข้าใจว่าพระธรรมเทศนาของพระพุทธเจ้าบทนี้ได้สั่งสอนว่า ต่อให้เป็นพวกเรที่เดิมที่มีสุขภาพกายใจสมบูรณ์และสงบดีแล้ว แต่เพื่อที่จะสามารถใช้ประโยชน์จากสิ่งเหล่านี้ได้อย่างเต็มที่ สิ่งสำคัญคือการรู้จักความพอดี การมีสัมพันธ์ที่ดีกับคนรอบข้าง และการไม่หวั่นไหวไปกับความโลภ ความโกรธ และจิตที่เห็นแก่ตัว

เป็นเรื่องธรรมดาที่ไม่ว่าใครก็ต้องเจ็บป่วยและแก่ชรากันทั้งนั้น แต่เพียงการไม่มีโรคและสามารถใช้ร่างกายได้อย่างปรารถนานั้นไม่ได้เรียกว่าสุขภาพดีจริง ๆ พระพุทธเจ้าศากยมุนีทรงเทศนาไว้ว่า ความรู้สึกขอบคุณต่อ การมีชีวิตและสามารถใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันได้อย่างสบายใจและกลมกลืนคือลาภอันประเสริฐสุดของมนุษย์ ซึ่งถือว่าเป็นสุขภาพดีอย่างแท้จริง

ก่อนหน้านั้น ข้าพเจ้าเคยกล่าวไว้ว่า การใช้ชีวิตโดยปรารถนาให้ความเศร้าในโลกลดลง และความสุขในโลกเพิ่มขึ้นเป็นสภาวะแห่งการมีสุขภาพดีของเรา เมื่อลองปฏิบัติจริงแล้ว ก็เข้าใจว่าการปฏิบัติตนตามวิถีแห่งพระโพธิสัตว์ในการบำเพ็ญปารมิตา 6 ที่ปฏิบัติโดยเอื้อเพื่อแก่ผู้อื่นนั้นนับว่าเป็น “วิถีแห่งการมีสุขภาพดี” ด้วยอย่างแน่นอน เพราะว่าเป็นวิถีที่ช่วยกระตุ้นพลังดั้งเดิมของตัวเอง และมอบชีวิตชีวาให้แก่ผู้คน ในขณะที่เดียวกัน ก็เป็นการปฏิบัติธรรมที่สำคัญในชีวิตประจำวันของเราด้วย เมื่อเราปรารถนาความสุขของผู้อื่นนอกเหนือจากของตัวเองแล้ว ก็นับว่า “พลังงานสดใหม่” ของพวกเราได้ทำงานอย่างแข็งขันดีแล้ว

ข้าพเจ้าได้พบคำศัพท์คำว่า “โคฟุคุ (แปลว่า สุขสงบ)” จากพจนานุกรม จึงขอเชิญพวกเรามาร่วมใจกันขับเคลื่อน “ความมีชีวิตชีวา” ของเรากันให้เต็มที่ พร้อมทั้งอธิษฐานขอให้ผู้คนทั่วโลกมีความสุขและขอให้ทุกวันนี้เป็นวันที่สุขภาพดีและสุขสงบกันเกิด

จากวารสารโคเซ ฉบับเดือนมกราคม 2023

ใช้ชีวิตด้วยความปรารถนา

หนทางที่ทุกคนจะมีความสุข

ท่านประธานใหญ่คนเดียว นีวาโนะ
ประธานผู้ก่อตั้งองค์กรริชโซโคเซไก

ตั้งแต่เดือนนี้เป็นต้นไปจะเริ่มมีการเผยแพร่เนื้อหาบางส่วนจากหนังสือ “โบไต โนะ เมะ โอะ โอโคสะชิมุ (菩提の萌を発さしむ แปลว่า ผลิเมล็ดพันธุ์แห่งพุทธะ)” ซึ่งเป็นฉบับรวมโอวาทจากท่านประธานใหญ่คนเดียว นีวาโนะ ในช่วงมกราคม ปี 1989 ถึงพฤศจิกายน ปี 1998 เล่มที่ 1 (โดยสำนักพิมพ์โคเซ ปี 2018)

อาจารย์นิกเคียว นีวาโนะ (มีชีวิตอยู่ในช่วงปี1906-1999) เกิดที่จังหวัดนิงาตะและก่อตั้งองค์กรริชโซโคเซไก ขึ้นในปี 1938 ท่านเป็นผู้ที่สนับสนุนการสร้างความร่วมมือระหว่างศาสนาตลอดระยะเวลาหลายปี และปฏิบัติหน้าที่เป็นประธานสมาพันธ์องค์กรศาสนาใหม่แห่งประเทศไทยญี่ปุ่น (Federation of New Religious Organizations of Japan) และดำรงตำแหน่งประธานกรรมการระหว่างประเทศของการประชุมศาสนาและสันติภาพโลก (WCRP) รวมทั้งได้สร้างสรรคงานเขียนไว้มากมาย อาทิ “新釈法華三部経 (สัทธรรมปุณฑริกสูตรสามภาค ฉบับตีความใหม่)” (มีทั้งหมด 10 เล่ม) “法華経の新しい解釈 (พระพุทธศาสนาเพื่อโลกสมัยใหม่)” “瀉瓶無遺 (Syabyomui)” “人生、心がけ (Jinse Kokorogake)” “この道 (Konomichi)” เป็นต้น และถึงแก่กรรมในปี ค.ศ.1999 สิริอายุรวม 92 ปี

“ใช้ชีวิตด้วยความปรารถนา” หมายถึงการใช้ชีวิตแบบมีอุดมคติในชีวิต สำหรับข้าพเจ้าคิดว่าการมุ่งสู่หนทางที่คนทุกคนจะมีความสุขได้เป็นอุดมคติที่มนุษย์มีร่วมกัน เป็นความปรารถนาที่จะปฏิบัติตนให้เป็นประโยชน์เพื่อโลกและเพื่อผู้คน อันเรียกว่า “การคำนึงถึงประโยชน์ของผู้อื่น”

“ความปรารถนา” ไม่ใช่สิ่งที่จะกลายเป็นจริงได้โดยการปรารถนาอย่างเลื่อนลอย เราต้องปรารถนาอย่างแรงกล้าชัดเจน และต่อเนืองอย่างไม่ลดละและไม่ฉาบฉวย ซึ่งเราเรียกการปรารถนาอย่างแรงกล้าเช่นนี้ว่า “อธิษฐาน” หรือ “ตั้งจิตปรารถนา”

และเมื่อเราได้ตั้ง “ความปรารถนา” แล้ว สิ่งแรกที่เราควรทำคือการลงมือปฏิบัติ เพราะหากเราไม่แสดงออกมาเป็นการกระทำ แม้จะอธิษฐานไว้ในใจแล้วก็ตาม “ความปรารถนา” นั้น ก็จะสูญเปล่า เพราะ “ความปรารถนา” ของคน ๆ หนึ่งจะกลายเป็นแสงสว่างสาดส่องไปทิศต่าง ๆ ได้ ก็โดยการแสดงออกมาด้วยการลงมือทำ

ในชีวิตของพวกเราเรามีเรื่องราวมากมายเกิดขึ้นในแต่ละวัน หากจิตใจของเราติดขัดหรือไขว่ไขวไปกับเรื่องที่เกิดขึ้นเฉพาะหน้า เส้นทางที่เราจะเดินไปก็มีแนวโน้มที่จะคดเคี้ยวไปเรื่อย อาจมีการหลงไปในทิศทางที่ไม่ถูกต้องก็ได้ หากเรายึดมั่นในอุดมคติของเราให้มาก เราจะสามารถเดินสู่เป้าหมายได้อย่างตรง มุ่งมั่นในเส้นทางของตน และก้าวเดินไปด้วยความมั่นใจและมีพลังแข็งแกร่งในทุกย่างก้าว

ตอนพวกเราเป็นวัยรุ่น ผู้คนมักพูดถึง “ความมุ่งมั่น” กันบ่อยครั้ง และมีสำนวนที่พูดกันอย่างแพร่หลายว่า “เด็กหนุ่มมุ่งมั่นจากบ้านเกิดเมืองนอน หากมีสำเร็จการ เรียนรู้ อย่าได้ย้อนกลับมา แม่นจ๊กสิ้นชีพ”

แต่ในปัจจุบัน ข้าพเจ้ารู้สึกว่ “ความมุ่งมั่น (เหมือนตอนสมัยเป็นเด็ก)” ได้ถูกหลงลืมไปเสียแล้ว ผู้คนสมัยนี้มุ่งเพียงประสบความสำเร็จให้เหนือกว่าคนอื่น ๆ เท่านั้น ซึ่งทำให้ข้าพเจ้าหดหู่ใจยิ่งนัก หากผู้ใดได้ใช้ “ความมุ่งมั่น” ที่มีอยู่ภายใน ข้าพเจ้าหวังอย่างยิ่งว่า ผู้นั้นจะสามารถแสดงความมุ่งมั่นนั้นออกมาได้ดีเยี่ยมอย่างที่ใจประสงค์

ทั้งนี้ เพราะความมุ่งมั่นไม่ค่อยถูกเอ่ยถึง จึงทำให้รู้สึกเหมือนกับว่าเรากำลังค่อย ๆ ออกจากสิ่งที่เรียกว่าความภาคภูมิใจหรือความสง่างาม

ดังนั้น เราต้องตั้งเป้าหมายของตัวเองให้สูง ๆ เข้าไป เพื่อช่วยให้เราจริงจังอย่างไม่ลดละหรือถดถอยต่ออุปสรรคที่เราต้องประสบ หรือป้องกันเราไม่ให้หลีกหนีจากสิ่งที่ลำบาก แล้วถอดใจไปเลือกทำเพียงให้เสร็จ ๆ ไป

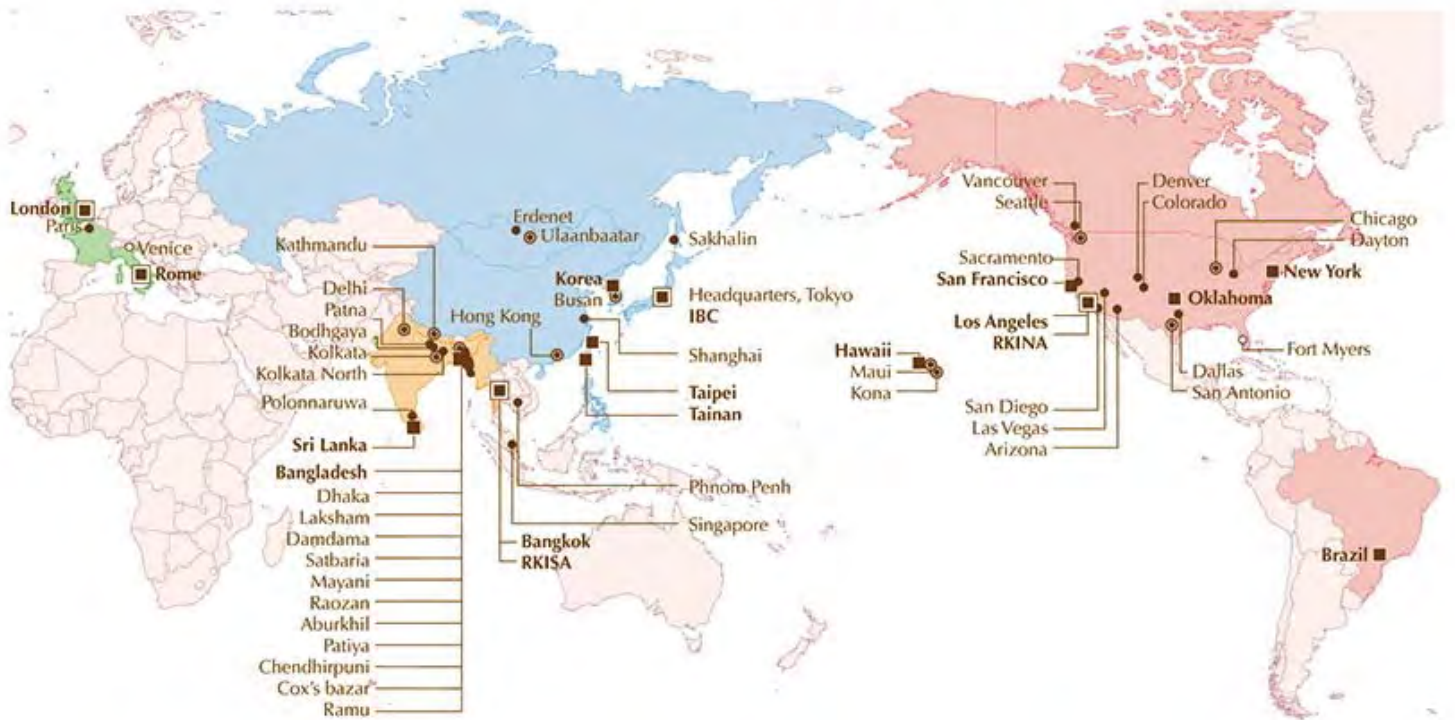
คุณค่าของ “อุดมคติ” จะเกิดแก่เรา มิใช่ต้องรอให้อุดมคตินั้นสำเร็จเสียก่อน แต่คุณค่าของอุดมคตินั้นเกิดขึ้นในทุกย่างก้าวที่เราเริ่มลงมือกระทำ ดังนั้นความสำเร็จของอุดมคติจึงมีอยู่ในทุกขั้นตอน มิใช่ต้องรอหลังจากทำเสร็จแล้ว

Rissho Kosei-kai International

Make Every Encounter Matter

🌸 A Global Buddhist Movement 🌸

Information about local Dharma centers

facebook

twitter

✉️ วารสาร Living the Lotus ยินดีรับฟังความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะจากผู้อ่านทุกท่าน กรุณาติดต่อที่อีเมลด้านล่างนี้
E-mail: living.the.lotus.rk-international@kosei-kai.or.jp